

Od našich hochů

stále při dobré náladě, jako tehdy, když odjížděl z domova.

Manzel p. Frank Laštovicovi z Omahy obdrželi právě v minulých dnech od svého syna, Franka Laštovice, vojína přiděleného k vzduchoplaveckému oddělení ve Francii, následujícího asi znenáma popisy, jež vesměs byly vojenským censorem prohlédnuty:

Někde ve Francii,
13. května, 1918.

Brazí rodiče!
Již včera měl jsem v úmyslu na psaní vám dopis, k čemuž ale nebylo dostatečně příležitosti, následkem toho, že jsem byl neočekávaně přidělen ku četě, jejíž úkolem bylo dopravit zpět do našeho tábořiště porouchaný letoun, který sňel se k zemi ve vzdálenosti asi 80 mil, téměř při samých mořských březích. Byl to jeden z největších bitevních letounů a vzale nám to značnou chvíli, nežli jsme jej rozebrali a naložili. Sehylovalo se již k západu slunce, když jsme zpáteční cestu nastoupili, takže jsme se dostali do tábořiště, když bylo již dávno po půlnoci. Nuže, matko, jak se po celý ten čas máte? Doufám, že se nyní cítíte stále dobře. Mně se vede stejně jako vždycky a denně cítím se lépe a dobře vycházím. Byl bych býval rád doma večer, abych mohl s vámi několik okamžiků pobýti a potěšit vás, ježto vím, že vám bylo smutno. Na poslední "den matek" byl jsem tehdy ještě doma a v tom čase ale byl již Adolf z domova vzdálen. Ovšem, on se nachází blíže domova, nežli já, neboť jest při atlantickém pobřeží, kdežto já se nacházím na druhé straně moře a zcela v jiné zemi. Nieméně mý zde bojujeme za vše spravedlivou a jsem stále při té samé náladě, jako když jsem z domova odjížděl. Kojím se však naději, že tato válka bude brzy ukončena, tak že Leo a Charlie nebudou muset na "druhou tuto stranu" jít a že budou mocti vám v životě vašem ulehčiti.

Ze dne 15. května v dalším svém dopise sdělují Frank R. a sestra, že dopis její obdržel a byl velice tomu rád, když zvěděl, že se jí opět vede lépe a že i ostatní v rodině jsou zdraví. Pokud pak jeho se týče, jest též zdrav a cítí se znamenitě. — Ve výšce na frontě, kde se nyní nalozíme, píše Frank, Němci pilně na nás útočí, jsou však vždy nejen s ohromným mí ztrátní odrazení, ale naši chrabří hoši předpádají je ve vlastních jeich zákopech, kde též velká ztráty na životech a škody na opevnění jim způsobí. Ondyno viděl jsem skupinu zajatců, z nichž jeden byl nejspíše starší, celý sešufný, kdežto jiní zdáli se zase býti příliš mladí, toliko chlapci a tvářili se býti velice potěšeni, že se dostali do našich rukou. Domnívám se, že jsou války nasveeni a že se při každé vhodné příležitosti vzdávají. Nyní máme zde zastřelovce krásné počasí. Dny jsou příjemné a teplé, kdežto noci jsou zase značně chladné, tak že se můžeme dobře vyspat. Doufám, že toto počasí nyní ještě nějaký čas takto setrvá. Nyní ale budu již nucen dopis svůj zakončit, neboť skutečně nemám více, o čem bych vám psal. Bylo by toho sice hodně ku sdělení s vámi, však to jsou vesměs věci a události, o nichž se nám psát. Doufáme tudíž, že vás několik těchto řádek zastihne všechny při dobrém zdraví, zejména se vždy milující syn z bratr —

Frank R. Laštovic.

Svoji sestře Marii, Frank též zaslal dopis následujícího asi znění:

Francie, 25. května 1918.

Milovaná Marie!

Dopis Tvůj, ze dne 20. dubna, obdržel jsem včera a věru že jsem byl potěšen velice zprávou, že jste všichni doma zdraví a že mohu i o sobě to samé vám sdělit. Nuže, jak z svého dopisu vyrozumívám, tedy jste se rozhodla, že přes tu louž nepůjde a že raději zůstaneš doma. Myslím, že jsi v tom ohledu na tom lépe nežli já, neboť to jest to nejlepší místo a mím to máš dobrou práci doma. Obdržela jsi již svůj diplom jako ošetřovatelka, o čemž jsi mi před nějakým časem psala. Také bych si přál býti někdy doma a provésti té v automobilu; zde se ovšem též vozím, ale na trauku a někdy jede

me hezky daleko. Myslím však, že to jezdení pro porouchaný letoun jest u konce, neboť v úterý jsem byl přidělen k R. F. C. eskadře, jež má na starosti dohled na letouny a pracuje v tak zvaných "hangars". — Zde na novém místě vyhlíží to pěkně a vše se zdá, jako by bylo v květu. Zde podle cest a v polích roste ve malých květin různých pestrých barev, nežli jsem kdy viděl; vskutku jest na ně krásný pohled. Tato země vůbec musí býti velkým přínástem na květiny. Lidé na vesničkách mají vesměs velké záhony rozkošných květin, z nichž já pouze pivonky a tulipány znám. Domnívám se, že na druhý měsíc všichni svobodní muži budou poslání do cvičebných táborů a ti, kteří tam byli, půjdou na druhou stranu moře. Dověděl jsem se od různých angl. vojínů, kteří se vraceli z dovolené ku svým plukům, že jest do Francie americké vojsko ve velkém množství odesíláno. Já jsem však ještě žádné neviděl, vyjma několik členů od lékařské ho odboru a několik inženýrů, několik jsem takto již slyšel, že se naše americké vojsko naláze též v zákopech. Podle zpráv z denního časopisu se dovičím, že naši vojáci byli již v tuhých bitvách a též že se zde nalézají pluky, skládající se z černochů pouze. — Pracujeme zde stále ještě z denního světla. Vstáváme v 6 hodin ráno, tedy za světla a jest vidět téměř až do devíti hodin večer. Někteří z hochů v ekadře však říkají, že jejich stroje jdou na patrolní službu již ve čtyři hodiny ráno. Očekávám, že též i pro mne naudeje čas, kdy budu muset ve 3 hodiny ráno vstávat. Nuže, to bude asi vše pro tentokrát, o ti mohu psát. A s bohem znamenám se tvůj bratr
Frank R. Laštovic.

Oh — vy dobré staré Spojené Státy.

Paní Josefka Vaňková, známá krajanka, bydlící v severní části Omahy, obdržela od svého syna Antona, vojína ve službách Strýce Sama, následujícího asi znenáma dopis:

Camp Murray, Wash., 12. června, 1918.

Drahá matko, sestry a bratře! Jelikož mám chvíli času, pokusím se napsat vám několik řádek a sdělit si s vámi, že se mám zde nyní celkem dobře. Okolí zdejšího tábořiště jest velmi pěkné místo a líbí se mi zde o mnoho více nežli v Havaii a také zdejší lid jest k nám laskavější. Město Seattle jest od našeho tábořiště asi 65 mil vzdálené. Washington Lake rozkládá se podél našeho tábora. Doufám, že jste slyšeli o tomto jezeře, jehož voda jest jako led studená a jako křišťál čistá. Pál bych vám, kdybyste mohli spatřiti to zdejší stromová, jaké zde roste. Neměl jsem nikdy tušení, že by mohl některý druh stromu do takové výše vyrůst a takových je zde k nepřečtenutí. Na temeni pohorí leží sníh po celý rok. Člověk, který sem zavítá z horkých slunných havaijských ostrovů, připadá zdejší studená krajina podivnou. Někteří z hochů vojínů, kteří na havaijských ostrovech po 5 roků tábořili, jsou tak tomu rádi, že jsme sem — do těch dobrých starých Spojených Států — byli přeloženi, že téměř ani spát v noci nemohou. Ovšem nevím, jak nás zde asi dlouho ponechají, Tábořiště Lewis jest od našeho právě tři míle vzdálené a leží v něm posádka 44. pěší pluk a v hrzku bude tam asi 65,000 brančů tábořit. — Jsem též velice tomu rád, že jsem se dostal zpět do našich Spojených Států; zdejší lid projevuje nám tolik dobrot, že se zde skoro cítím jakoby ztracený. Obávám jsem se původně, že naše Spoj. Státy neuvídneme, dokud svých sedm let ve vojskt neodsložíme. Přes moře měli jsme sem velice pěknou cestu a též nás stále dobře stravovali. Přes to ale přece lidenní pobyt na vodě byl pro nás značně unavující. Shodou okolností přijel jsem zpět na té samé lodi — Thomas — po které jsem byl odtud odvážen. Nevím skoro již, co bych vám ještě měl psát, leda že jsem se posud nalézal v nemoenici, když přišel rozkaz, bychom se na odjezd připravili. Dal nám pouze dva dny času, abychom si vše do náležitého pořádku uvedli. Tehdy jsme nepomyšleli, že by nás domů poslali, ale měli jsme za to, že nás pošlou někam na hlídce v Honoluu. Proto byli jsme tak radostně překvapeni, když nás nalodovali. Svoji ruky,

u níž jsem si palec trochu pohmoždil, nemohu ještě dobře při psaní použít a měl bych se hlásit nemoeným; že ale se máme tak dobře, tu neochci býti někde o samotě a v nemoenici uzavřen. Zítřa zapoeme se zase cvičiti a sice od 7 do 11:30 a od 12:30 do 4:30. — Toho rohoování na nějaký čas musím zanechat; život ve Sp. St. jest příliš rozkošný, nežli abych se měl v ošetřování v nemoenici nalázet. Nuže, to bude asi vše nyní a zase asi za týden budu více psát. Zdraví vás milující syn a bratr —

Anton Vaněk,
Comp. F. 1st, U. S.
Camp Murray, Wash.

ROBSTOWN, TEXAS.

Čtená redakce! Jelikož nám zde opět namoklo, dostalo se nám tím způsobem na dva a možná tři dny odpočinku, tak že se mně konečně zase jednou naskytla příležitost, že mohu něco z našeho okolí se čtenářii sdělit. První dešt dostali jsme v zdejší krajině dne 4. května, kdy spadlo asi na 6 palců vody, což jest na zdejší polohu až příliš mnoho, tak že nám počaly housenky působit škodu na bavlně; přes to ale je to ještě ulehčující, nepřijde-li totiž něco nevítaného později. Krmiva si každý nasil dosti a to vesměs ukazuje na velkou sklizeň; budeme-li užiteční vřehních housenek, tak dopadneme v ohledu tom dobře. Nepřijde-li do té doby pro mne ta zubatá, tak včera o výsledku úrody zde podám zprávu. Cítím se však dosti silně, že bych jí na několik roků zahnal, kdyby ale přece pokračovala se vzdorovat, tak ji přimrazím, načež mně musí slibit, že mi dá na tak a tak dlouho pokoj. — Městečko Robstown od času, kdy byla prohibice odhlasována, nejen že nepokračuje, ale ono se ještě spíše ztrácí; již zaniklo několik obchodů a dva druhy zábav zmizely. Nedaleko nádraží stojí dva hotely, jež vlastní Němci; jeden z nich však jest prázdný a v druhém se sám majitel usídlil. — Několikrátě čel jsem již v dopisech poznámku, že to, co víme, jest ničím oproti tomu, čeho nevíme. Proto já ale myslím, kdybychom pátrali s upřímným srdcem a především, že by nám snad bylo především dopřáno poznat, po čem toužíme a dočillio touto tajemství před všelkým lidem skrytého. Pak bych se nám snad ukázala ta cesta života i cesta věčné potupy, jež jest druhou smrtí. — Budme tudíž upřímnými, neboť všecko má své meze — jak u jednotlivce, tak v rodinách, osadách a národech. Lid noví přilisi životu světskému — jež pomíjí a o dnešní uvědomělosti nepečuje, až konečně se toho následky dostaví. Na příklad, člověk v saloně, který již nemohl pevně stát na svých nohách a soušel ho vyzval, že je čas, aby toho nechal, obrazil se na něho a zvolal — kdo mně má co poroučet, což nemohu dělat, co mně se líbí! — S pozdravem na všechny, znamenám se —
A. Dočekal.

O TĚ SMRTI KRISTOVĚ.

(Poznámky na článek "Smrt velikých zakladatelů náboženství", poznamenává Jos. F. Rundus, Blue Rapids, Kans.)

V čísle "Pokroku", ze dne 22. května, 1918, nalézá se článek: "Smrt velikých zakladatelů náboženství", který zasluhuje několik poznámek z té příčiny, že se v něm posedaňji slova, úkol a smrt Ježíše Krista tím, že vřáden jest Ježíš Kristus do stejného "katalogu" s Budhou a Mohamedem a že posledním slovům Ježíše i jeho jednání, úkolu a smrti přičítá se nesprávný význam. "Pokrok" není sice žádným theologickým časopisem, v němž se nějaké dogma přetřásá, ale když tam jest článek, který jest v něm — dle mého zdání — chybný, jest na místě, aby se na chybu poukázalo. A pisatel těchto řádků není také žádný filosof, který z dlouhé chvíle by chtěl mudořovat o věcech, kterým by snad ani nerozuměl, ale pilný farmář, zvyklý opatrně hledět k tomu, aby jedno každé obilí nebo rostlinu dal, kam se hodí a každé zvířátko, a když vidí, že někdo chce sítí duchovní símě na tělesné pole, aneb tělesně símě na duchovní pole, cítí se pisatel povinnou na chybu tu poukázat. První chyba v onom článku — jak já na to pohlížím — jest zrovna v tom, že Kristus jest tam představenou eo zakladatel náboženství, což jest velmi velkým

omylem. Kristus nepřišel zakládat žádné nové náboženství ve smyslu, jak tomu pověchně rozumíme. — "Nepřišel jsem rušiti, ale naplniti", praví sám. Kristus přišel obnoviti spojení člověka s Bohem, vrátiti jej tam, odkud zbloudil. Celkem utvořiti poměr mezi lidmi a Bohem, eo mezi synem a otcem, k tomu všechna jeho kázání a slova směřují. A to se nemůže říci ani o Budhovi, ani o Mohamedovi. Dále nemůže Kristus ani jeho slova, ani jeho smrt býti následně vřádena mezi Budhova a Mohamedova. Ve výrocích a slovech Budhy, Mohameda a jiných není nic určitého, nic cílného, nic povzbuzujícího, nebo povzrušujícího a následovně Budhism ani Mohamedanism lidstvo nepovznesly, nezošlechtily, nezcivilisovaly. Naproti tomu každý výrok, každé slovo Ježíše Krista zní s přesnou určitostí; ne theorie, ne domněnka, ale jistota, skutečnost, vysoký cíl vyznívá z každého slova Ježíše Krista. Všimáme si, s jakou určitostí zní tato slova, a jednoduchá: "Nebe a země pomíjnou, ale slova má nikoliv nepomíjnou", anebo "Já jsem vzkříšení i život, kdož by věřil ve mně, byl pak i umřel, živ bude," aneb když předpovídal svoje poslední utrpení, svoji smrt i svoje vzkříšení. Všimni prostou jistotou, určitostí, důstojností, že porovnávati je s Budhou nebo Mohamedem by bylo buď drzostí nebo velkou pošetilostí. — Nadevše ale slovo i smrt jeho byly v nejvyšším souladu s životem jeho. A když článek ten představuje Ježíše ve Getsemane eo člověka děšého se před smrtí, opět jest daleko čile a vidět, že autor Krista nikdy nepochopil a tudíž není schop nej posuzovat. Tělesné utrpení mělo pro Krista malého významu. Ten, který od časného rána až do noci poslouchal třešm a noci na modlitbách trávil, ten který neměl, kdo by hlavu sklonil ten se jistě nebál ani utrpení, ani smrti. Jeho úzkost, jeho bol spojval v tom, že, jež všech miloval, všem sloužil, všech povznášeti chtěl, má okusiti lidskou nevděčnost, lidský hříeh, lidskou zlost, v té nejvyšší míře. Že on nevděčně má hřiehem býti učiněn a zemřít eo nejpoprvéjší člověk, toť — Getsemane. Dále článek ten představuje Krista eo zklamaného, že otec mu těch dvacát houfů andělů neposlal. Pál bych si, aby nejen autor, ale každý čtenář objektivně ty verše přečetl neb nie pedobnoho se tam nedočte. Ježíš to ho nežádal, klidně vydává se v ruce římských zoldců, klidně soudem hledí v tvář, klidně přijímá rozsudek, na kříž přibíhje modlí se za své nepřátele, důstojně, vznešený zjev! — Článek ten též znesnadňuje pochopení podání evangelistů, když tvrdí, že podání ev. Jana je od synoptistů vzdílné v tom, že stanoví smrt Kristovu na den 15. Nisan místo 14. Autor zapomíná, že slavnost "pasah" počnala 14. nisan a 15. byla hlavní slavnost. Poslední večere Ježíše Krista byla obveině pasah — "Chazigah", který v jiftě byl obřadován a ve dne byl jeden. Tu dle levitského stanovení nemohli by ti, kdož se poskvrnili z něho užívati neb býti prohlášení nečistými než do slunce západu a proto nechtěli do žádného domu vjíti; aby se neposkvrnili, kdežto kdyby to byl býval heránek pasahné večere, který jeden byl 14. nisan, nebylo by jim to vadilo, neb den se končil se sluncem západem a nový den nastával, čimž by každý čist byl, kdo by se ve dne poskvrnil a tak mohl heránek jísti. Dále článek ten vypisuje výjevy tyto eo tragedii života Kristova. Zde opět omyl! Byla by to bývala tragédie a ta neivěřtí v historii lidstva, kdyby Kristus nebyl tím, čim se vydával a kdyby nestalo se bylo, eo zároveň se smrtí svojí předpověděl, tu by to bylo jakési truchlodrama, tragédie! Ale takto to bylo ne tragedií v životě Krista, ale slavným vítězstvím. Vítězství v Getsemane, Vítězství před Kairfšem, vítězství před Pilátem, vítězství na kříž, vítězství nad hrohem, vítězství nad smrtí — a vítězství nad světem. Tragedií při této události bylo to, že člověk klesne tak, že svého milujícího pána prodá třeba jen za 30 střibných. Tragedií bylo to, že lid, který Kristus miloval, kterému sloužil, uzdravoval a potěšoval, tak hluboko mohl klesnout, že mohl osobu čistou, laskavou, nevinnou, věrnou tak potupou, nenávisí a ukrutností za

rmoutiti a na místo zločtence usmrtniti. A — tragedií by to bylo pro nás Čechy dnes — kdybychom tak klesli, že bychom v Kristu neviděli více než v Budhovi nebo Mohamedovi. Co u myslíš, český čtenáři, uvaž to trochu hlouběji a pak řekni, jestli slušno osoba slova a smrt Ježíše Krista řadit mezi pohanské náutele.

POSLETE ZA SAMOVAZAOEM PLUH.

Vláda žádá nás, abychom obmezili spotřebu pšenice. Každý upřímný American je ochoten obětovat vše, eo jest nutno k vyhrání války. Při nesmírné pšeničné rozloze ve Spojených Státech a s připočtením půdy ku vzdělání způsobil, by se zdálo, že zde by nebylo nutno obmezovat spotřebu pšenice.

Každý akr nyní pšenice osetý může příští rok vydati o tři až pět bušů více úrody. Tento zvláštní výnos mohl by ve skutečnosti zvýviti Spojené Státy, i kdyby nebylo ani více pády zužitkováno.

Odpověď k této otázce jest "orba". Pluh a pravý čas. Pravý čas k orbě jest právě po posekání obilí — Protože —

1. Páda má v té době hojnost vláhy.
2. Má-li vláhu, oře se snáze.
3. Při orbě v té době tvoří se urva, jež zadržuje vláhu a půdu poskytuje se odpočinku.
4. Obrátí-li se strniště do spodu, má dosti času shnití a prospěti jako hnojivo.
5. Znečištěnější plevel se vyhubí a výživné látky, jež spotřeboval, zachovají se v půdě.

Výsledek:

Od tří do pěti bušů více po akru **Výsledek, nevrátili se ihned.** Strniště působí na půdu týmž způsobem jako komín u kamen. — Každé stéblo odvádí vláhu, které jest životní potřebou, a s ní odchází i mnohé prvky, jež jsou nutny k doplnění úrody.

V této době není účinný, proč by orba nemohla být provedena bezpečně na sklizi. Je-li počasí příliš horké, aby mohli koně vykonati těžkou tuto práci, zapřáhnete do práce traktor. V případě, že nemůžete získati zručnou pomoc k řízení traktoru, zjedzte automobil v traktor. Ten může býti řízen kýmoli, kdo rozumí zacházení s karou. Možnost této proměny byla dokázána tak dokonale, že není pochyby o dosažení úspěchu.

Toto jest "doba válečná" a my musíme míti potravu. Obilí nepřese v neobžích to, s čim pomohou se nésti obrovité výlohy, kterým jsme podrobeni.
(Pačof.) F. Hansen, generální manager, The E. G. Stude Manufacturing Company.

SBÍRKA PRO ČESKÉ NÁRODNÍ SDRUŽENÍ.

- Až do 7. června 1918 Vydavatelé "Pokroku" odvedli omažské Odborce Č. N. S. celkem \$2,415.38. Na novo: Dne 21. června 1918: Pro Krajský Výbor Č. N. S.: Jos. F. Srb, Tilden, Neb. . . . \$ 1.00 Jan Pavlík, Lodgepole, Neb. . 5.50 Jan Koubela st., Motgomery, Minn. . . . . 1.00 Jan Jobánek, Lawrence, Nebraska, sbírka . . . . . 59.65 Celkem \$67.15

Nezbytné ke zdraví.

Každodenní vyčistění vnitřnosti jest nezbytné ke zdraví. Při zácpě žaludku, zvracení, zánětu ve střevách 72—96 hodin, což velice ohrožuje zdraví. Zvláště nyní v létě musí býti vnitřnosti udržovány v stále činnosti, a toho lze snadno docílit pomocí Trinerova Léčivého Horkého Vína. Tento lék působí obdivuhodně. Zůstanete ušetřeni zácpy, bolení hlavy, nervosy, pověchné malátnosti atd. V lékárnách. \$1.10. — Trinerův Antiputrin jest výtečný protiholubný prostředek k všeobecnému zervaému použití. Zkusť jej jako kloktadlo, k vyplachování úst, k ošetření ran atd. 50c a \$1.00 v lékárnách, poštou 60c a \$1.15. — Na reumatismus, neuralgii, polámaniny, otekliny atd. jest nejlepší Trinerův Liniment, 35 a 65c v lékárnách. Poštou 45 a 75c. — Joseph Triner Company, velkovýroba léků, 1333-1343 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. — Advr.

Moudré paní
ehovají doma vědycky jedná léhar
dra. Richtera
PAIN-EXPELLER
Víteš, jak prostaředk k masní pro reumatizet bo-
leci, nastavení, rymknuty atd.
Jen pravý s registrovanou známou
"Kotvon"
25c a 65c. 1áhar, ve všech lékárnách anebo přímo od
F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street. New York, N. Y.

Dr. J. W. NOVÁK
český zubní lékař.
New World Herald Bldg., 61c, pokoje 422.
15. a Farnam ulice.
Hodiny: od 9 ráno do 5 odpoledne. Tel. Douglas
3077. V noci v rezidenci: 915 William ul. Po-
st od 10 do 12 dnů. Tel. Tyler 1350W.

Národ náš jest rozničen
až do nejsilnějších svých základů.
MUŽI — ŽENY — PĚNÍZE
ochráníme se pro
OGHANU NÁŠCH DOMOVŮ
Nejlepší ochranou pro oděry
jez certifikát pojistit na život u
Světových Dřevau
(Woodmen of the World)
\$50,000 člno \$35,000,000.00 aktiv
J. T. YATES, W. A. FRAZIER
architekt a klérk architekt a větil.
Woodmen of the World Building,
Omaha, Neb.

Sdružení českých lékařů v Omaze a So. Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M.
sev.-záp. roh 8. a Hickory ul.
Tel. Douglas 6645.

DR. KOUTSKÝ JOHN W.
405 sev. 24. ul., So. Omaha.
Telefon South 142.

DR. NĚMPC CHAS J.
1318 William ul., Omaha.
Telefon Douglas 2817.
Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. ŠIMÁNEK G. F.
1262 již. 13. ul., Omaha.
Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. OLGA ŠTASTNÝ
522 World-Herald Bldg.
Telefon: Tyler 2634.
V případě, že by nebylo odpo-
věděno, zavolejte Tyler 1158

Drs. CHALOUPKA a CHALOUPKA
Zvláštní pozornost věnována ženským nemoem a operacím.
24. a M ul., So. Omaha.

My shora uvedení lékařů dle pravidel lékařské etikety, nej-
důležitější odsuzujeme veskeré o-
hlásování kteréhokoliv lékaře
sama sebe ve kterýchkoliv časopisech svými pacienty, necht
už je to jakýmkoliv způsobem,
ať ve zprávách místních nebo
osobních. 43-tf

Nemoci očí, uší, nosu a hrdla
—16M—
DR. J. J. WARTA,
český odborník
61c, pokoje 1233-24—16. a Farnam.
First Nat'l Bank Building.

DR. J. C. SOUKUP,
ZUBNÍ LÉKAR
Přestěhoval se do:
815 City National Bank Bldg.,
16th and Harney St. **OMAHA**

C. H. Kubát
Český právník a notář.
Zastupuje krajanu ve všech přípa-
dech u soudů.
Úřadovna č. 403 Barker Blk.
Tel. Red 6497.

Lee-Coit-Andreesen
HARDWARE CO.
prodává ve velkém
tačené, vyráběné a lakované plechové
náduš. — Cínový a železný plech a ko-
vové zboží. — Ostatní dřát, hřebíky,
nožičké zboží, blyky, stělné zbraně,
náboje a sportovní zboží.
9. and Harney St., Omaha, Neb.